

Тема доповіді

Ядерна енергетика в Україні: проблеми та перспективи розвитку

Доповідає:

студентка економіко-правового
відділення
Мілянська Соломія Любомирівна

Керівник:

Викладач математики та фізики
Морміль Ігор Степанович

Вишнянський коледж ЛНАУ

Основна мета доповіді полягала у тому, щоб привернути увагу, широкої громадськості до проблем розвитку української ядерної енергетики.

Тенденції розвитку ядерної енергетики України загалом відповідають світовим.

Після шоку Чорнобильської катастрофи і спричинених нею закриття ЧАЕС і мораторію на будівництво енергоблоків у 1990-1993 роках накопилася хвиля “ядерного ренесансу”. У 1995 році був уведений в експлуатацію новий енергоблок Запорізької АЕС, у 2004 році – два енергоблоки на Рівненській і Хмельницькій АЕС.

Україна і досі страждає від травми найгіршої цивільної ядерної аварії на Чорнобильській АЕС, але тим не менш перетворила шкідливе паливо в основу свого енергетичного портфеля.

Країна, яка зазнала кризи, тепер використовує атомну енергію для більш ніж половини своїх потреб в електроенергії, оскільки вона бореться за рахунок дефіциту вугілля, що виникла в ході трирічної війни проти опозиційних повстанців на сепаратистському сході.

В Україні знаходиться в експлуатації 15 енергоблоків. Україна займає 9 місце в світі за кількістю енергоблоків та 8 за встановленою потужністю, яка становить 13 835 МВт.

І ця цифра стрибнула майже на три чверті всієї енергії, спожитої під час спорів про ціну на природний газ зі своєю східною сусідкою і енергетичною наддержавою Росією з 2014 до 2016 року.

Хоча обговорення української енергетичної залежності від Росії, як правило, зосереджено на газовій енергетиці, український ядерний сектор є більш стратегічний ніж газовий: він забезпечує половину електроенергії країни.

І хоча Україна хоче використовувати менше газу, уряд має намір значно розширити вироблення ядерної енергії в країні. Доброю новиною для України є те, що в ній є багато власного урану. За розвіданими запасами урану Україна посідає перше місце в Європі та 5 – у світі, однак видобуток уранової сировини становить лише 40% вітчизняних потреб (800-960 т на рік), необхідних для виробництва палива для АЕС.

У зв'язку із підписанням Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом значно активізовано роботу з питань адаптації законодавства України до законодавства ЄС у сфері безпеки використання ядерної енергії.

Україна отримувала більшу частину своїх ядерних послуг та ядерного палива з Росії, але зменшила цю залежність, купуючи паливо та обладнання для своїх АЕС зі Швеції, від Westinghouse Sweden AB.[увестін хаус свідін ей бей]

У 2004 році Україна замовила два великих нових реактора. Уряд планує зберегти частку ядерної енергії у виробництві електроенергії до 2030 року, що передбачатиме значне будівництво.

Уряд дивиться на Захід як на технології, так і на інвестиції в свої атомні електростанції.

Були озвучені наміри нового Уряду стосовно побудови до 2030 року 11 нових ядерних енергоблоків на українських АЕС. Поза сумнівом, для України ядерна енергетика є необхідною і безальтернативною складовою забезпечення енергетичної, а отже – національної безпеки. Проте, розвиток її можливий лише за двох умов: по-перше, безумовного, на рівні світових стандартів забезпечення ядерної і радіаційної безпеки АЕС; по-друге, забезпечення суспільної підтримки планів розвитку. Як свідчать реалії, для цього наразі зроблено недостатньо. Розвиток ядерно-енергетичного комплексу стримується відсутністю стратегії ПЕКу (паливно-енергетичного комплексу).

Існують значні проблеми із поводженням з відпрацьованим ядерним паливом і радіоактивними відходами. Є проблематичною і суспільна підтримка розвитку ядерної енергетики.

Соціологічні дослідження Центру Разумкова засвідчили: з одного боку, громадяни загалом свідомі важливості ядерної енергетики – найбільш значима частина опитаних (39%) вважають, що вона здатна забезпечити більшу енергетичну незалежність України. З іншого – низькими є рівні впевненості у безпеці українських АЕС і поінформованості про наміри Уряду стосовно їх розширення – відповідно, низьким є і рівень їх підтримки.

Висновки:

Не дивлячись на аварію на АЕС “Фукусіма” у 2011р., ядерна енергетика продовжує залишатися одним з перспективних напрямів. Порівняно з традиційними джерелами енергії ядерна енергетика: має більш високу продуктивність (зокрема ядерне паливо); не створює парниковий ефект, оскільки вважається найчистішим за екологічними стандартами способом генерування енергії; можливість повторного використання палива (після регенерації). Розщеплений (уран-235) може бути використаний знову (на відміну від золи і шлаків органічного палива).

Ядерна енергетика за економічною ефективністю залишатиметься у довгостроковому періоді конкурентоспроможною порівняно з іншими видами генерації. Сьогодні атомна енергетика є базовою складовою в енергозабезпеченні країни, виробляючи понад 50% вітчизняної електроенергії.

Основні джерела:

1. Національна комісія з регулювання енергетики
<http://www.snrc.gov.ua/nuclear/en/index>
2. Національна атомна енергогенеруюча компанія "ЕНЕРГОАТОМ"
<http://energoatom.kiev.ua/>
3. Центр Разумкова, статті, “Аналітичний огляд “Ядерна енергетика у світі та Україні: поточний стан та перспективи розвитку”
http://old.razumkov.org.ua/ukr/article.php?news_id=1282
4. Центр Разумкова, соціологічні опитування, енергетика, ядерна енергетика.